

L I S T Y

www.dubodiel.sk

Obec Dubodiel

•

ročník XI

•

číslo 1

•

máj 2016

PRICHÁDZA JAR

**Prichádza jar...
Tíško, nebadane
rozsieva svoju krásu.**

**Nastav dlane
a otvor oči dokorán!
Je opäť – jar!**

Ach, ako – dobre!

Dobroslava Luknárová

Vážení spoluobčania,

dovoľte, aby som vás úvodom pozdravil a v ďalšom čísle našich Listov poinformoval o zrealizovaných, resp. pripravovaných aktivitách obce.

Ako prvou začnem reguláciou tepla v objektoch, ktoré sú majetkom obce. Slúži na optimalizáciu vykurovania a samotné šetrenie tepla. Realizácia projektu bola rozdelená na dve etapy. Prvú etapu – reguláciu tepla v nájomných bytoch sme vykonali v letných mesiacoch, v celkovej hodnote cca 3.500,- €. Za vypracovanie projektovej dokumentácie sme zaplatili cca 1.600,- €. V tomto roku ju dokončíme i v objektoch ZŠ s MŠ a kultúrnym dome.

Priestory budovy obecného úradu sme skultúrnilí výmenou sanity a obložením sociálnych zariadení.

Začali sme s rekultiváciou námestia. Našou predstavou je, aby námestie svojim výzorom korešpondovalo s podhorským rázom obce a celé centrum ladilo i s novovybudovaným detským ihriskom. Vytvorili sme oporný múrik a osadili mobiliár, pozostávajúci z dvoch lavičiek, informačnej tabule, smerovníka, agátových kolov s lanom a smetného koša. V súčasnosti pokračujeme v jeho zveľadovaní.

V miestnosti bývalej zasadačky v kultúrnym dome sme vytvorili priestory pre stretávanie sa členov spoločenských organizácií v obci, predovšetkým však pre členov novovzniknutého klubu dôchodcov. Miestnosť sme vymaľovali, osadili plávajúcu podlahu, namontovali žalúzie, zakúpili stoličky, skrinky a bezplatne zabezpečili tri nové počítače.

Trenčianskej regionálnej a rozvojovej agentúre dala obec vypracovať nový plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja (PHSR). Tento dokument musí mať každá obec, aby mohla realizovať svoju stratégiu rozvoja, resp. uchádzať sa o nenávratný finančný príspevok zo zdrojov EÚ.

Miestna komunikácia (MK) Závršie patrí už roky v našej obci medzi časté témy rozhovorov a diskusií. Obec ukončila proces vysporiadania majetku pod komunikáciou odkúpením troch parciel od Slovenského pozemkového fondu v celkovej sume 780,- €. Proces odkupovania dokladovaním najrôznejších dokumentov a žiadostí trval viac ako rok. V súčasnosti sú predmetné parcely zapísané na katastrálnom úrade ako majetok obce. Obec požiadala o nenávratný finančný príspevok z eurofondov – Program rozvoja vidieka. Firma Prodos vypracovala projektovú dokumentáciu v hodnote 3.000,- €. Verejné obstarávanie realizoval Ing. Štefan Guričan a bola zverejnená výzva na predkladanie ponúk. Z troch prihlásených firiem najvýhodnejšiu ponuku predložila firma Strabag, s.r.o., Bratislava. Pevne veríme, že požadované finančné prostriedky nám budú pridelené a miestna komunikácia sa nám podarí zrealizovať.

V rámci programu rozvoja vidieka SR 2014 – 2020 obec podala žiadosť na čerpanie finančných prostriedkov z euro-

fondov na projekt „Stavebné úpravy kultúrneho domu v obci Dubodiel“. Proces verejného obstarávania pre obec realizovala firma *Ultima Ratio, s.r.o.* Do súťaže sa prihlásili štyria uchádzači. Najvýhodnejšiu ponuku predložila firma *Stacon, s.r.o., Trenčianska Turná*.

Veľa času a úsilia stálo, v súčasnosti ešte stále nie ukončená, kolaudácia miestneho vodovodu. Momentálny stav je taký, že *Okresný úrad – odbor starostlivosti o životné prostredie Trenčín* vydal rozhodnutie formou verejnej vyhlášky, v ktorej určuje ochranné pásma I. a II. stupňa vodárenských zdrojov verejného vodovodu v obci Dubodiel. Toto rozhodnutie je po nadobudnutí právoplatnosti smerodajné pre vydanie kolaudačného rozhodnutia. Som presvedčený, že v máji vodovod skolaudujeme.

Ďalšou, nie ľahkou úlohou, je vytvorenie IBV Galanda. Zo strany mladých ľudí je o výstavbu v obci pomerne veľký záujem. Situácia s realizáciou sa skomplikovala tým, že cez záujmové pozemky vedú tri káble informačných sietí, ktoré neboli zakreslené v územnom pláne obce. Dva, z toho jeden optický a jeden metalický, patria telekomunikáciám, a jeden metalický ministerstvu obrany. Vyjadrenie MO sme dostali až teraz v apríli. Obec požiadala o vytýčenie a následne nás čaká prekládka spomínaných informačných sietí, čím sa celá výstavba predlžuje, no pokračuje. Nakoľko výstavba rodinných domov patrí medzi moje priority a taktiež medzi priority poslancov OcZ, obec zvažuje a pripravuje ďalšie možnosti realizácie výstavby v obci.

V jarných mesiacoch sme vymenili okná a zadné dvere na dome smútku. Najvýhodnejšiu ponuku predložila firma *Homola mont.* v hodnote 2.800,- €. V súčasnosti pripravujeme vytvorenie prístrešku pred hlavným vchodom do domu smútku.

Ukončili sme projekt „Šatne TJ – prístavba sociálnych zariadení“ na futbalovom ihrisku, v celkovej sume cca 5.000,- €. Prístavba bola zrealizovaná svojpomocne a všetkým, ktorí priložili ruku k dielu, patrí úprimná vďaka.

Veľký dôraz kladieme na životné prostredie. Počet vyvezených veľkoobjemových kontajnerov, kontajnerov na drobný stavebný odpad, elektroodpad, kovový odpad, sklo a plasty sa pravidelne zvyšuje. Obec to síce stojí nemalé finančné prostriedky, ale myslíme si, že toto je cesta, ktorou sa treba uberať. V súvislosti so životným prostredím, vzhľadom obce a jej okolia, chcem vyzvať všetkých občanov, aby nezištne pomohli pri jej skrášľovaní, čistení potoka, zbere odpadkov, údržbe trávnatých plôch a iných aktivitách, ktoré z našej obce vytvoria jeden pekný celok. Osobitne sa chcem poďakovať rodine *Maršáľkovej, p. Ptáčkovej, Zajacovi a J. Jasnického* za ich aktívny prístup pri čistení okolia obce. Ďalej chcem poďakovať spoločenským organizáciám, ktoré boli nápomocné pri rôznych brigádach a kultúrno-spoločenských podujatiach a taktiež všetkým vám, ktorým naša obec nie je ľahostajná.

S prianím všetkého dobrého

starosta obce

VEĽKONOČNÉ ZAMYSLLENIE

Obdobie pôstu a kajúcnosti vystriedali veľkonočné sviatky, kedy si pripomíname a duchovne prežívame ukrižovanie, vzkriesenie a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša Krista.

Istá novinárka robila anketu na tému: Čo pre vás znamená Veľká noc? Náhodne vybraní ľudia na ulici dávali rozličné odpovede: Niekoľko voľných dní... nákupy... šibačka... stres... veľké upratovanie... dovolenka...

Odpovede spomínanú novinárku neuspokojili. Už sa chcela vzdať, keď zbadala malé dievčatko vychádzajúce s kyticou z kvetinarstva. Spýtala sa teda aj jej: „Čo pre teba znamená Veľká noc?“ Dievčatko po chvíľke rozmýšľania povedalo: „Veľká noc pre

mňa znamená toľko ako nový život. Ježiš Kristus zomrel za nás na kríži a na Veľkú noc vstal z mŕtvych. Tým nám povedal, že aj my raz vstaneme z mŕtvych a budeme mať nový život. Na Veľkú noc máme myslieť aj na to, že smrťou sa všetko nekončí.“ Novinárku zarazila odpoveď, ktorá zaznela z ešte detských úst. Spýtala sa teda: „Povedala ti to azda tvoja mamička?“ Dievčatko prikývlo: „Áno, to mi ona povedala krátko predtým, ako minulý rok, práve na Veľkú noc zomrela.“ Chvíľu zápasilo so slzami a pokračovalo: „Teraz jej idem odniesť na hrob kvietky. Ale ona je stále v mojej blízkosti, to viem! Lebo ona žije ďalej, aj keď zomrela.“ Novinárka ešte dlho

premyšľala o slovách tohto dievčatka. Jasne cítila, že toto dievča z opýtaných najlepšie pochopilo zmysel veľkonočných sviatkov.

A ako chápeme my poslanstvo Veľkej noci? Ak nám doteraz azda unikalo, práve teraz je pravá chvíľa, aby sme túto radostnú zvesť prijali a pevne v sebe zakotvili. Len viera v zmŕtvychvstanie dá totiž zmysel našej každodennej námahe. Jedine v jej svetle pochopíme, čo je pomíňajúce a čo večné, čo bezvýznamné a čo dôležité. A tak sa veľkonočné poslanstvo pre nás stane cestou k skutočnej plnosti života – k večnému životu s Bohom.

Mgr. Peter Bajzík, správca farnosti

OSLAVA JUBILANTOV

*Život je úžasný v každom veku,
je ako pieseň stále živá,
a je to pieseň o človeku,
ktorá sa v ľudských rokoch skrýva...*

Dňa 21. novembra 2015 sa už tradične konalo stretnutie jubilantov, ktorí sa v minulom roku dožili okrúhlych životných jubilej 50, 60, 70 a 80 rokov. Spolu s nimi oslávili výročie aj jubilujúce manželské páry, ktoré v roku 2015 oslávili striebornú a zlatú svadbu.

Na úvod odznela báseň v podaní *Tatiany Petrikovej*. Matrikárika obce privítala jubilantov a potom sa predstavili deti zo základnej a materskej školy pod vedením pani učiteliek s milým programom plným básničiek, pesničiek a tančekov. Dôstojný priebeh

oslavy umocnil slávnostný príhovor starostu obce, v ktorom poďakoval jubilantom za vykonanú prácu, poprial im veľa zdravia a spokojnosti, pohody v rodine a ešte veľa elánu do ďalších rokov života.

Nasledoval slávnostný akt gratulácií, podpisov do pamätnej knihy a odovzdaní darčiekov. Po prednesení prípitku bolo pre jubilantov pripravené malé občerstvenie. Prijemná atmosféra a dobrá nálada trvala ešte dlho a pri tónoch ľudových piesní od našej Dubienky a rozhovore s priateľmi aspoň na chvíľu zabudli na starosti, na svoj vek, či boľavé nohy.

Ešte raz našim jubilantom srdečne gratulujeme a majme vždy na mysli, že úcta a ohľaduplnosť k starším sú prejavom nielen našej lásky a vďaky, ale aj schopnosti čerpať z ich životnej skúsenosti a múdrosti. JP

UVÍTANIE DETÍ DO ŽIVOTA

*Vítaj, dieťa, medzi nami,
vítaj v rodnej dedine.
Nad kolískou z dlaní mamy
v piesni, ktorú dedíme.*

*Ako staré mamky vravia,
vtáča naše jediné.
Želáme ti šťastia, zdravia
na spevavej pevnine.*

Medzi prvé slávnostné chvíle našich najmenších občanov patrí uvítanie do života. Ani tentokrát sme neobišli túto milú udalosť, a tak starosta obce pozval rodičov a ich deti, aby sa s nimi zoznámil a uvítal ich do rodiny Dubodielčanov.

V malom kultúrnom programe zarecitovali Simonka Šaturová a Terezka Hřebíčková a peknou piesňou potešila Veronika Scheerová.

Starosta obce vo svojom príhovore poprial detičkám veľa šťastia a zdravia a rodičom mnoho trpezlivosti a lásky pri výchove svojich ratoleští. Po podpise do pamätnej knihy starosta odovzdal rodičom darček – vkladnú knižku so sumou 50,- eur, ktorú venovala obec. JP

NÁVŠTEVA MIKULÁŠA

Peknou tradíciou v našej dedinke býva aj návšteva Mikuláša. Tentokrát prišiel medzi nás v nedeľu, 6. decembra, po detskej sv. omši. Mikuláša, anjelička a nezbedného čerta privítali naše deti a mládež peknou pesničkou. Pani učiteľka Martuška sa Mikuláša všeličo povypytovala a potom mu deti odovzdali obrázky, čo pre neho namaľovali. Okrem toho mu nebojácne deti zaspievali a zarecitovali, čomu sa veľmi potešil. Nakoniec všetky deti odmenil sladkými maškrtami.

S Mikulášom sme sa rozlúčili, ale sľúbil nám, že o rok príde znova.

Ďakujeme p. farárovi a našej mládeži za pomoc a organizáciu tejto milej akcie, obecnému úradu a firme Gipsol, a. s., za mikulášske balíčky.

Andrea Hostačná

DUBODIEL OŽIL V PREDVIANOČNEJ ATMOSFÉRE

Posledný adventný víkend Dubodiel ožil v atmosfére vianočného jarmoku. Pri vianočnom stromčeku si návštevníci mohli vychutnať vianočný punč, varené víno, cigánsku pečienku a ďalšie špeciality, ako jahňací kebab, kapustnicu, domácu medovinu alebo domácu klobásku a tlačenku. Ako na správnom jarmoku nechýbali domáce produkty ponúkané rôznymi výrobcami, ktoré nesmú chýbať na vianočnom stole – včelí med, vianočné pečivo. Ponuku na vianočnom jarmoku spestrili výrobky z dreva, rôzne dekorácie alebo bižutéria a krásne výrobky pani učiteľiek a detí zo ZŠ a MŠ v Dubodiele, ktoré sa tiež spolu s koledníkmi postarali o sprievodný program na podujatí.

Veríme, že vás v rovnako hojnom počte privítame aj tento rok, s rozšírenou ponukou výrobkov od našich šikovných obyvateľov, prípadne predajcov z iných obcí. Ďakujeme za účasť!

Ing. Erika Hostačná

VIANOČNÝ KONCERT

Už dlhé roky vystupuje v našom kostolíku spevácka mládežnícka skupina s novým názvom Halleluja a svojim spevom a piesňami skrášluje sv. omše. Počas uplynulých rokov sa v spevokole vystriedalo veľa detí a mládeže, pretože roky pribúdali a mnohí z nás sa odsťahovali, založili si rodiny, rozpáchli sa do sveta. Ale chvála Bohu, vždy boli nejakí nadšenci, ktorí to potiahli a udržali, aby spevokol nezanikol. Okrem sv. omši sme počas vianočných sviatkov viackrát nacvičili divadelné scény, zúčastnili sme sa na rôznych koncertoch či už v našej obci, alebo aj mimo nej. Podielame sa na príprave detí na prvé sv. prijímania, organizujeme každoročné koledovanie, spievame s deťmi na detských omšiach, na svadbách a iných akciách.

V novembri minulého roka padol návrh: „Dievčatá, čo tak nacvičiť vianočný koncert?“ Od myšlienky k činu nebolo ďaleko. Spojiť svoje hlasy, svoju silu v jednu pieseň nielen na oslavu narodeného Ježiška, ale potešiť i srdcia ľudí.

Všetci sme sa do toho pustili s veľkým nadšením. Ten čas, ktorý sme obetovali na skúškach, stál za to, hoci to nebolo jednoduché. Nacvičovali sme po večeroch, po víkendoch a na „poslednú chvíľu“... Ale zvládli sme to, pretože sa opäť stretla kopa veselých mladých ľudí, ktorí si majú čo povedať a aj preto, že sme robili niečo, čo nás nesmierne baví a naplňa.

Nastal deň 25. december 2015, keď v našom kostole, po veľkej sv. omši, zaznela prvá pieseň z nášho repertoáru: „NECH TEN CHRÁM ZAPLAVÍ ZÁSTUP SRDC VESELÝCH..., MUŽOV, ŽIEN, DETÍ, NECH JASÁ SVET CELÝ“.

A tak sa saj stalo. Náš kostol bol zaplavený vami, ktorí ste si nás prišli vypočuť a svojím potleskom dodať energiu.

Úvodné slovo predniesol starosta obce Mgr. Anton Prechádzka a potom už zneli len tóny hudby. Zaspievali sme desať krásnych piesní, ktoré sa skladali nielen z klasických vianočných koledí, ale aj z tej modernejšej vianočnej tvorby. Mohli ste vidieť a počuť rôzne hudobné nástroje –

klavír, husle, flautu, gitaru, harmoniku, ozembuch. Hudobné zoskupenie mal na starosti Milan Filko. Za každou odspievanou piesňou ste nás obdarili veľkým potleskom, čo nás veľmi potešilo, povzbudilo a pomohlo zbaviť sa počiatkovej trémy.

Týmto by som chcela poďakovať vám všetkým, ktorí ste prišli na náš koncert, za váš potlesk a podporu. Starostovi obce za príhovor, ale aj ujovi kostolníkovi p. Jasníckému, ktorý mal s nami trpezlivosť, čo sa týka požičiavania kľúčov od kostola, keďže sme nacvičovali po večeroch.

Veľké ďakujem patrí: pánovi farárovi, nielen za jeho modlitby, ale aj za to, že oprášil svoju gitaru a odohral celý koncert s nami, Milanovi Filkovi (gitaru, harmoniku, klavír, spev), Marcelke Ďurechovej (gitaru), Braňovi Kováčovi (spev a ozembuch), Alžbetke Petríkovej (flauta a spev), Táničke Petríkovej (husle, spev), Radke Petríkovej (organ a spev), Katke Šulhánkovej, Veronike Scheerovej, Zlatke Petríkovej, Monike Trnčákovej, Janke Petríkovej, Majke Šťastnej a Marte Doktorovej za spev.

Pán Boh nám dal veľký dar a my Mu ho odplácame aspoň takýmto spôsobom.

Andrea Hostačná

Touto cestou chcem poďakovať aj Andrejke Hostačnej, ďalšej členke speváckej skupiny Halleluja, ktorá ako prvá prišla s myšlienkou zorganizovať vianočný koncert a túto myšlienku aj úspešne zrealizovala. ĎAKUJEME!

Jitka Petříková

Nahrávky z koncertu si môžete pozrieť na našej webovej stránke www.dubodiel.sk, v pravej časti pod názvom VIANOČNÝ KONCERT, alebo na stránke www.youtube.com

DOBRÁ NOVINA

Advent je obdobím prípravy našich srdc na príchod narodenia Ježiša Krista, a tak sme sa rozhodli, že ho strávime spolu s deťmi našej farnosti. Tento čas sme venovali aj príprave detí na tohtoročné koledovanie – Dobrá novina.

Téma 21. ročníka tejto dobročinnnej zbierky bola „Maji ya Maisha“, čo v africkom jazyku znamená voda života. Keďže Afrika je krajinou, ktorá trpí nedostatkom vody, tohtoročná Dobrá novina podporuje vodný projekt v Turkáne, ktorého hlavnou úlohou je inštalovanie, udržiavanie, oprava a predovšetkým budovanie nových studní.

Jednu takú studňu sme spoločnými silami postavili spolu s deťmi aj v našom kostole. Týždeň po týždni deti dostávali úlohy a ich plnením postupne studňu postavili. Prvou úlohou bola pomoc členom rodiny, a tak deti postavili murovaný základ. V druhom týždni sa starali o svoje domáce zvieratá, a tým postavili oporné stĺpy. Úlohou na tretí týždeň bola modlitba za afrických ľudí, čím sa strecha ukončila stavba studne. Posledné dni adventu deti prichádzali ku studni so svojimi prosbami, vďaka ktorým sa studňa naplnila vodou. Deti boli za splnenie všetkých úloh odmenené.

Vyvrcholením adventu bolo ohlasovanie príchodu malého Ježiška, ktoré bolo spojené s koledovaním 25. decembra na 1. sviatok vianočný. Do koledovania sa zapojilo 14 detí a 12 sprevádzajúcich osôb. Navštívili sme 35 rodín, ktoré sme potešili vianočnými veršami a piesňami a tie sa nám odvdáčili svojou pohostinnosťou a láskavosťou.

Dobrou novinou sa podarilo vyzbierať 1.651 eur. Touto cestou sa chceme poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom priložili ruku k dielu a možno tak pomohli postaviť ďalšiu studňu v Afrike. Nech sa všetky vaše dobré skutky premenia na kvapky vody a uhasia smädnú Afriku.

Pán Boh zaplať.

*Monika Trnčáková
a Janka Petriková*

FAŠIANGY

Fašiangy – obdobie od Troch kráľov do Popolcovej stredy. Fašiangy – symbol veselosti, zábavy, hodovania, pitia a veselých masiek. Fašiangy – čas stretávania sa, spoločenských udalostí a akéhosi „vzývania“, aby rok, ktorý sa len nedávno začal, bol štedrý a bohatý ako fašiangový čas. Také boli fašiangy v minulosti a také sú aj dnes v mnohých regiónoch Slovenska, a tradične každý rok aj u nás, v našej obci.

Všetko sa začalo obecnou zabíjačkou. Celý týždeň sa v kuchyni kultúrneho domu kuchtilo – šúpala sa cesnak, krájala cibuľa a pripravovali rôzne zabíjačkové pochúťky – jaterničky, klobásy, tlačienka, huspenina, zabíjačková kapusta, pečené mäso, aby bolo všetko pripravené na **sobotu 6. februára**, kedy sme v našej obci slávili fašiangy.

V sobotu popoludní sa z kultúrneho domu šírila nielen omamná vôňa pečeného mäsa, ale aj dobrá nálada hodujúcich, ktorí si prišli pochutnať na zabíjačkových špecialitách.

O 20. hodine sa začala pravá fašiangová zábava – maškarný ples. Pri nástupe masiek sme mali najskôr pocit, že vidíme dvojmo. No potom sme túto záhadu rozlúštili. Navštívili nás totiž dve skupiny postavičiek z rozprávky Mrázik, a tak sme mohli na parkete vidieť dvoch Mrázikov, dve Nastenky či dve Marfuše. Nechýbal ani domček na stračeť nôžke. Všetky tieto postavičky boli ako skutočné, takže sme sa medzi nimi cítili naozaj ako v rozprávke.

Ženské osadenstvo obdivovalo aj masky Miesičov, najmä ich pevné svaly a chrbát, muži mohli zasa „oči nechať“ na zvodných krivkách Moderátorky, ktorá prišla aj s kamerama-

nom. Neprehliadnuteľní boli aj Faraón a faraónka so svojimi otrokmi, či indiánka Rybana. Po vyhodnotení boli všetky masky ocenené vďaka sponzorom, ktorí všetkým venovali hodnotné ceny.

Myslím, že tohoročné fašiangy sa opäť vydarili. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí mali na tom svoj podiel:

poslanci OcZ, starosta obce, pracovníčky OcÚ, Štefan Hostačný – hlavný kuchár, František Žáčik, Róbert Stopka, Ján Stopka, Anton Judíny, Stanislav Petrik, Igor Hostačný, Roman Doktor, Aladár Závodský, Ľuboš Linhart, Mária Kopecká, Anna Malecová, Zlatka Petriková, Andrea Malecová, Milka Doktorová – dobrovoľníci, ktorí boli veľmi nápomocní pri samotnej zabíjačke a pri organizovaní fašiangovej soboty.

Ďalej chceme poďakovať za ochotu aj všetkým tým, ktorí mali nie menej dôležitú funkciu – údili klobásky.

A na záver patrí vďaka aj našim občanom a ostatným hosťom, ktorí prišli, ochutnali, pochválili a tým dokázali, že toto všetko... má zmysel.

JP

ZALOŽENIE KLUBU DÔCHODCOV

Ustanovujúce zasadnutie Klubu dôchodcov v našej obci sa uskutočnilo 25. februára 2016 v kultúrnom dome.

Iniciatívu založiť klub dôchodcov vyvinul František Baláž. Zabezpečenie a vybavenie miestnosti na činnosť klubu riešil so starostom obce, Mgr. Antonom Prechádzkom, ktorý túto snahu podporil.

Ustanovujúceho zasadnutia sa zúčastnil aj starosta obce, ktorý pozdravil prítomných, vyjadril radosť a prisľúbil podporovať klub a jeho aktivity. V svojom príhovore som vysvetlila dôvody založenia klubu a úsilie využívať klubovú miestnosť pre realizáciu života starších občanov: „Seniorský vek je časom slobody, ktorý vystrieda náhlenie sa za povinnosťami. Je to obdobie, keď sa dôchodca môže vo zvýšenej miere venovať zdravému spôsobu života, tešiť sa z napĺňania voľných chvíľ činnosťami, na ktoré nemal v minulosti čas. Výhodou zrelého veku je možnosť byť sám sebou. No dokážeme sa postarať ešte aj o vnúčatá, pomôcť deťom nielen dobrou radou, ale často aj fyzicky. Staroba je výzva, pripomína nám nestrácať čas, radšej hľadať možnosť, ako povedať milé slovo, prejaviť, že sa máme radi. Osamelým ľuďom však chýba kontakt s človekom, ktorý by si ich vypočul, porozprával sa s nimi a urobil im aspoň na krátku chvíľu spoločnosť. Každý je rád, ak si naňho niekto spomenie. Tajomstvom peknej staroby je tešiť sa z každého prežitého dňa, z maličkostí, ktoré nám robia radosť. A len od nás závisí, ako si ich navzájom spríjemníme.“ Preto sme vyvinuli úsilie založiť klub dôchodcov v našej obci.

PÄŤ ROKOV KLUBU ŽIEN

V tomto roku si pripomíname piate výročie vzniku Klubu žien v našej obci. Prvé stretnutie žien sa uskutočnilo 11. marca 2012 v kultúrnom dome pri príležitosti MDŽ. Zakladajúci výbor tu predstavil myšlienku založiť v obci organizáciu žien, napĺňou činnosti ktorej by boli spoločenské stretnutia, výlety do prírody, zájazdy za poznávaním našej krajiny a iné akcie. Prítomné ženy privítali túto možnosť a záujem o činnosť v klube prejavilo 65 žien. Založenie klubu sa stretlo aj s podporou vtedajšieho obecného zastupiteľstva na čele so starostkou pani Richtárechovou.

Ďalšou akciou klubu bol autobusový zájazd na výstavu Flóra Bratislava, ktorého sa zúčastnilo 46 členiek a ich rodinných príslušníkov. Na výstavisku v Inchebe si prezreli expozíciu kvetov, okrasných drevín a iného záhradníckeho sortimentu. Niektorí účastníci zájazdu využili možnosť poz-

O jeho cieľoch a plánoch oboznámil pán Baláž. Klub dôchodcov chce zabezpečovať záujmovú činnosť pre svojich členov v priestoroch klubu i mimo neho.

Priestory klubu sú vyhradené v kultúrnom dome v miestnosti na poschodí.

Aktivity, na ktoré sa chceme zamerať:

- kultúrno-spoločenské podujatia
- vzdelávacie podujatia
- športovo-turistické podujatia
- záujmová činnosť
- sociálno-zdravotná činnosť.

Za predsedu klubu bol zvolený František Baláž, ktorý sa poďakoval v mene celého výboru za prejavenu dôveru. Stretnutie prebiehalo v príjemnej atmosfére s občerstvením, o ktoré sa postaral obecný úrad a prítomné: zástupkyňa starostu Ing. Hostačná, poslankyňa pani Stopková, pani Žáčiková a matrikárka pani Petříková, za čo im veľmi pekne ďakujeme.

Poďakovanie patrí všetkým, ktorí svojou účasťou podporili vznik klubu. Záujem o činnosť prejavilo zapísaním sa do klubu 67 občanov. Od ustanovujúceho zasadnutia sa v klube trikrát zišli záujemcovia o prácu s PC. Predseda klubu František Baláž potešil členky pozdravom k MDŽ.

Dohodli sme sa, že deň stretnutia v klube bude každý druhý týždeň, vo štvrtok, v priestoroch kultúrneho domu, bočný vchod, poschodie.

Každý dôchodca je medzi nami srdečne vítaný.

Mgr. L. Štastná

rieť si okolie výstaviska, Sad Janka Kráľa, Aupark, nábrežie Dunaja a Starý most.

Pripravili sme aj turistický výlet k Vile, ale v dôsledku nepriaznivého počasia sa na ňom zúčastnilo len zopár odolnejších turistov, nepriaznivé počasia sprevádzalo aj výlet na Kulháň, zato výlet na Inovec bol prežiaty príjemným májovým počasím. Menej zdatní turisti sa vyviezli na chatu autobusom, tí zdatnejší vyšli pešo alebo na bicykloch. Nasledoval výstup na kótu a po návrate na chatu posedenie pri guláši.

Tradičnými sa stali naše posedenia v marci pri príležitosti Medzinárodného dňa žien a večierky v predvianočnom období, spojené s výstavkami ručných prác našich členiek. Pravidelne sa ich zúčastňuje okolo 60 ľudí, čo svedčí o záujme žien o takéto stretnutia, pri ktorých sa zabavia, porozprávajú, vymenia si skúsenosti, aby nabrali sil a chuť do všedných dní naplnených prácou a starostlivosťou o svoje

rodiny a prácou pre spoločnosť. Niektorých našich podujatí sa zúčastnili aj muži, čo bolo iste obohatením a prínosom pre našu činnosť. Posedenia nám spríjemňovali kultúrnym programom mladí hudobníci, speváci a recitátori z našej obce, hudobná skupina Dubienka aj tanečná skupina detí z Bánoviec nad Bebravou.

O občerstvenie sa postarali kuchári a pomocníci pri varení guláša, gazdinky, ktoré priniesli napečené koláče a zákusky, aj zamestnanci miestneho Allpresa pod vedením pani Jasnickej, pri posedeniach v ich zariadení. Chcela by som sa všetkým poďakovať za spoluprácu a pomoc pri príprave a realizácii týchto podujatí. Poďakovanie patrí tiež našim členkám, ktoré sa aktívne podieľajú na príprave a uskutočňovaní akcií: Viere Koreňovej, Mgr. Ľudmile Šťastnej, Jarke

Michalechovej, Dane Muchovej, Margite Kúdelovej, Marcelle Valkovej, Eve Petrikovej, Jane Hostačnej a ďalším.

Dôležitá je pre nás podpora a pomoc obecného úradu a starostu Mgr. Antona Prechádzku i celého obecného zastupiteľstva, za čo im patrí naša vďaka.

Verím, že medzi našimi členkami bude naďalej záujem a náš klub bude pokračovať vo svojej činnosti aj v ďalšom období.

V mene výboru Klubu žien v Dubodiele srdečne pozývame na naše podujatia ženy, ktoré sa ich pravidelne zúčastňujú, no privítame medzi sebou aj ďalšie ženy každého veku, ktoré majú záujem o túto činnosť. Tešíme sa na stretnutia pri ďalších podujatiach.

Mária Petriková

Z KLENOTNICE NÁŠHO ĽUDU

V júni 1986 sa konala I. celoslovenská výstava bábik v pôvodných krojoch pod názvom Z klenotnice nášho ľudu na ÚV SZZ v Bratislave, ktorá bola nezabudnuteľným zážitkom. Ako uvádza autorka článku v 26. čísle časopisu Slovenka z 27.6.1986 Ľuba Pavlovičová Baková: „**Tvorkyniam miniatúrnych krojov patrí uznanie za ich svedomitú a láskyplnú prácu. Krojované bábiky odjakživa slúžili na obdiv zručnosti, šikovnosti a krásy, boli vždy výnimočné medzi darmi.**“

Na výstave boli bábiky zo 110 obcí. Kroje zhotovené v rôznych oblastiach Slovenska obliekli bábikám, aké vtedy poskytoval obchod. Všetky mali rovnaký typ tváre, rovnaký výraz. Ale kroj, ten bol jedinečný. Bábiky nás preslávili v rámci výstav na niekoľkých kontinentoch sveta. Pre jednu z nich miniatúrny dubodielsky sviatočný kroj zhotovila pani Anna Malecová (Krajčírových). Na zadnej strane obálky Slovenky bolo vyobrazených 9 bábik. Bábika v dubodielskom kroji na snímkach Eleny Meškovej získala 1. miesto. V zápelení o najkrajšiu bábiku na výstave bolo ťažké určiť poradie. Každá obstála rovnako čestne.

Kroje sú súčasťou národného pokladu ľudovej kultúry. Kroj vznikol z túžby po kráse a z potreby prejavovať a udržiavať ňou ľudskú dôstojnosť i v najťažších existenčných podmienkach. Jeho farebné tóny, harmónia plôch, melodická veľkoleposť celku rezonujú v nás pri pohľade naň ako hudba. Všetkým, čo odkrývajú a pestujú vzácnu hodnotu v pamäti, ale hlavne uchovávajú kroje v truhliciach starých mám, aby nimi pri slávnostných príležitostiach obohacovali náš život a naplnili ho krásou, patrí vďaka.

Výstava sa uskutočnila pred 30 rokmi, v čase, keď si mnohí mysleli, že kroje zaniknú. V obci ich nosilo už iba niekoľko najstarších žien, väčšinou v nedelu do kostola. Dobré je uchovať si ich, nielen ako spomienku a hrdosť na svojich predkov, ale hlavne zachovať tradície.

V súčasnosti má kroj využitie hlavne na fašiangy. V nedávnej minulosti pri oslavách prvej písomnej zmienky o obci v r. 1989 a 2009 a pri prezentácii publikácie o obci sme mohli krásu nášho kroja obdivovať pri predvádzaní dubodielskej svadby, ktorú nacvičila veľká ochotníčka, pani Ľud-

mila Doktorová. Uchováme kroj a tieto zvyky aj pre naše budúce pokolenia?

Že sa dá skíbiť dedičstvo našich predkov so súčasnosťou, dokazuje aj logo Festivalu Svojráz, ktorý sa konal 8. 8. 2015 v Senici (Kunov). Pre nás je však zaujímavý tým, že Rada Nita, mladá umelecká grafička z Rumunska, ktorá tvorila logo tohto svojrázneho festivalu, je fascinovaná slovenským folklórom. Výsledkom jej práce bolo logo, v ktorom spojila font z dielne Martina Benku s výšivkou práve z našej obce. Je to pre nás česť, môžeme byť právom hrdí na svojich predkov.

Výšivka (pod nápisom), jeden z mnohých vzorov, ktorý sa používal pri výzdobe kroja, vzor, ktorý bol použitý v návrhu loga festivalu

Mgr. Ľ. Šťastná

VEČNE SPIEVAJÚ LESY

Po nevýraznej zime konečne začínajú spievať aj lesy okolo nás. No nielen lesy sa zobudili po zime, ale aj záhradkári, chalupári a všetci milovníci prírody sa reštartovali s príchodom jari.

Naši slovanskí predkovia na konci zimy slávnostne vynášali Morenu a hádzali ju do potoka ako symbol odchodu dlhej zimy, tešiac sa z príchodu teplejších dní.

My sme tento zvyk trochu pozmenili a namiesto Moreny zo slamy hádzame na jar (a nielen na jar) do potoka Morenu, čo sa podobá na ojazdenú pneumatiku, zajaca, ktorý neprežil

myxomatózu a pod. Starý televízor a deravá práčka si našli miesto zasa pri lese na divokej skládke, kde ich budeme obdivovať vždy, keď pôjeme do lesa na huby.

V tejto chvíli je, myslím, jasné, o čom je jarný „svieži“ príspevok urbáriátu v našich obecných novinách. Urbárske pozemky, a teda aj lesné pozemky sú najbližšie k obci, a preto nesú aj naj-

väčšie riziko realizácie divokých skládok.

Všetko okolo nás sa vyvíja – mení, a teda aj naše návyky s vývozom nepotrebného odpadu sa pomaly menia. Miesta, kde sme v nedávnej minulosti objavili starú – bielu, čiernu, autotechniku nahradili tehly, obkladačky, kusy betónu atď., čiže stavebný odpad. Staré zlé návyky sa len ťažko menia, no predsa smerujú k lepšiemu.

Veľký podiel na zlepšujúcom sa stave zberu a separácie odpadu má obecný úrad na čele so starostom A. Prechádzkom, ale nemôžeme ho v tom nechať samého. Skúsme zasypať

odpadom zberné miesta na obecnom úrade, nie Vinohradok a Štoliny, či ďalšie vychytené miesta v našom krásnom okolí. A konečne, je to aj oveľa pohodlnejšie, nechať starý brak na zbernom mieste, kde aj patrí, ako trepať sa s ním na okraj lesa.

Náš urbariát spolupracuje so všetkými zložkami v našej obci, v ktorých sú prevažne mladí ľudia, a preto verím, že hlavne mládež bude vzorom v tomto našom spoločnom úsilí – zachovať prírodu v našom okolí bez odpadkov. Verím, že lesy okolo nás budú spievať vtáctvom a nie písať s vetrom na rozbitej fľaši či vyhodenej novodurovej rúre po prestavbe bytu.

S nástupom jari už tradične máva náš urbariát výročnú schôdzu – valné zhromaždenie, na ktorom sa prezentujú všetky aktivity vykonané v priebehu roka, riešia sa rôzne problémy týkajúce sa zmien legislatívy pozemkových spoločenstiev, podáva sa správa o hospodárení a pod. Ďakujem vám za čas, venovaný článku o našich aktivitách v jarnom období a teším sa na pracovno-spoločenské stretnutia s členmi nášho urbariátu.

Dušan Petrik, predseda urbariátu

● TROCH SKALICIACH – MÝTUS ALEBO REALITA?

Naším najcennejším dedičstvom po našich predkoch je kultúra národa, ktorá vyjadruje a formuje našu identitu – Slovensko. Pod týmto pokladom si predstavujeme rôzne zvyky, tradície, tance, jazyky a vďaka nim aj ústne predávané rozpravy – rozprávky, legendy, povesti a mýty. V prvom rade si treba uvedomiť, že mýtus je symbolický a univerzálny jazyk, preto ho nie je možné brať doslovne. Má reálne základy, avšak pozmenené a zašifrované do podoby odkazu – povesti – tak, aby ho ľudia pochopili a ak tak neurobia, posunú ho ďalej a nakoniec si nájde toho, ktorý mu dokáže porozumieť. Čím starší mýtus je, tým je väčší deformovaný a vzdďaľuje sa od skutočnej historickej udalosti a zase naopak.

Svoje legendy majú regióny, kraje, mestá a aj obce. Aj na Slovensku sme ich mali mnoho, bohužiaľ, väčšina z nich sa už z povedomia ľudí vytratila. Koniec odovzdávania informácií hovorovým spôsobom, ktorý sme nahradili písomným, zapríčinil ich stratu. Veľa z nich sa zachovalo až do začiatku 20. storočia, ale s príchodom vzdelanosti sa tieto „bezvýznamné“ veci nespísali. Preto sme boli ukrátení o poznanie spôsobu života našich predkov, kde každá legenda rozprávala svoj príbeh. Aj v našej malebnej dedinke sa pár z nich zachovalo, konkrétne nás zaujíma povesť O Troch Skaliciach:

„Ludová povesť hovorí o strážnom objekte, na ktorom boli postavené strážne veže. Ďalšia povesť hovorí o majiteľovi, ktorý mal tri dcéry a dal im vybudovať obydlie na každej Skalici s výhľadom na okolie. Podľa povesti boli Skalice obetisťom domáceho zvieractva – miestom, kde sa zhromažďovali osadníci k obetným obradom.“

Z prvej časti povesti jasne vyplýva, že ide o jeden väčší strážny objekt, ktorý obsahuje tieto tri strážne objekty – veže. S tým korešponduje aj druhá povesť o neznámom majiteľovi Skalíc, ktorý na každom z troch vápencových výbežkov dáva postaviť svojim dcéram sídlo. Ak ide o majiteľa, musel to byť niekto z prvých usadlíkov, pretože také významné kopce ako Tri Skalice a Hradisko v Dubodielskom katastrálnom území museli byť osídlené medzi prvými pre ich veľmi výhodnú strategickú polohu a blízkosť prírodných zdrojov. Môžeme hovoriť o osídlení Slovenmi, ktorí prichádzali vo vlnách už od 5. storočia a sídlili na hradiskách. Takmer všetky stredoveké hrady boli postavené na mieste takýchto hradísk, a tých máme na Slovensku naozaj neúrekom. Najbližšie sa nachádza Veľkohradné Hradište (ktoré tvorilo aj časť objektu nad Malou Hradnou) a Hradisko pri Ruskovciach, Šišove, Motešice, Suchá dolina atď.

Pozrime sa ale, čo ďalšie nám napovie povesť O Troch Skaliciach. Tri sestry mali obydlie, každá na svojom vršku Skalice. V mytológii sa od ženy odvádzajú zrody kmeňov. Preložením do nášho miestneho jazyka by sme mohli hovo-

riť o troch rodinách, ktoré osídlili tieto návršia a žili spolu za chránenými hradbami pred nepriateľmi a zverou (v celej našej histórii sa našim územím prehánali hordy nájazdníkov). S výhľadom do okolia, ako sa spomína v povesti, kvôli včasnému uzreniu a varovaniu pred blížiacim sa nepriateľom. V podstate prvá aj druhá povesť majú spoločný základ a hovoria o tom istom – o veľkom objekte na Skaliciach a menších strážnych objektoch v ňom. Tieto strážne objekty mohli byť súčasťou Hradiska v obci až do jeho zničenia a vypálenia tureckým pustošením v roku 1663 a deformované povesti nám hovoria o osídlení Skalice až do ich funkcie ako strážnych objektov. Toto vôbec nie je nepravdepodobné, ak niekto bol na Skalici a Hradisku, určite si všimol ich blízkosť a priamy kontakt. Vysielanie signálov zo strážnych veží mohlo včas varovať pred blížiacimi sa útokmi, najmä z juhu, od Maďarov, Tatárov a Turkov.

Dubodielsky chotárný názov Hradisko poukazuje na jeho dávny pôvod. Ľudia sa tu neobjavili zo dňa na deň a postavili si hradiská, takpovediac za noc. Ich adaptácia v miestnych podmienkach a osídlenie až do vzniku hradísk a osád trvalo desaťročia až storočia.

Slovenské hradiská sú veľkých rozmerov, zaberajú veľké ohradené plochy naproti pôdorysne menšími, zato vyššími, kamennými hradmi. V čase osídlenia Slovenmi Skalice plnili funkciu hradiska a Hradisko funkciu strážnu, v stredoveku sa tento vzťah otočil a pod hradom, pôvodne strážnym objektom, vyrástla osada.

Veľkou záhadou sú početné terénne úpravy v trojvrší, ktoré nemohli byť cestou, výmoľom ani prírodným jarkom. Jamy majú pravidelné obdĺžnikové, priekopové aj guľaté tvary. Čo sa týka hranatých jám a priekop, jednoznačne boli vytvorené ľudskou činnosťou, v prípade nepravideľnej guľovitej jamy môže ísť o krasový závrť do vápencového podlažia, alebo pri menších jamách ide o činnosť zveri. Vyhladená dlažba vo vrchnej časti kameňolomu, kovové pásnice zapustené do skál alebo vyvrtaná diera do kameňa prelomeného skrz dieru napoly.

Pod Skalicami sa nachádzali aj tri studničky, z nich sa zachovala jedna, na poslednej, ťažbou neporušenej Skalici, prostredná zanikla a z prvej sa stal močiar. Obyvatelia hradiska by mali dostatok vody aj za hradbami. Podľa povestí aj naši predkovia Sloveni boli pohania uctievať zbožštené prírodné sily a Prírodu.

K tejto prírode, aj keď pre nás už s malým „p“ pristupujeme ničomne, nevážime si jej dary a zabúdame, že neničíme

tým len ju, ale aj naše okolie a samých seba. Človeka, ktorý bol stvorený pre harmóniu s prírodou, pretože sám je jej súčasťou, ale namiesto toho s ňou bojuje, nazývame človekom moderným. Súhlasím, je to prosto v móde...

Či už išlo o hradisko, malý strážny stredoveký objekt, obyčajný dom alebo kultové miesto, jedna vec je istá, a to zásah ľudskej ruky.

Jozef Petrik

SPZOZA ŠKOLSKEJ BRÁNY

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Po zimných prázdninách sme sa vrátili späť do školy. Blížilo sa polročné vysvedčenie a nebol čas na zaháľanie. V spolupráci s p. Tiborom Maršálkom sme deti privítali dňa 24. 1. v kultúrnom dome na detskom maškarnom plese. Masiek bolo menej ako po iné roky, o krásne masky však nebola núdza. Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. Niektoré deti mali strach, iné sa vôbec nebáli. Všetkým však patrí naša pochvala a rodičom uznanie za tvorivosť, vynaliezavosť a zhotovenie nápaditých masiek.

Vo februári začal činnosť krúžok Karate pod vedením p. Tibora Síleša. K záujmovému útvaru Tvorivé dielne s pani učiteľkou Mirkou a Športovo-pohybovému krúžku s pani učiteľkou Martuškou tak pribudol tretí záujmový útvar.

Už „tradične“ naša škola usporiadala recitačnú súťaž Hviezdoslavov Kubín. Pozvanie prijalo sedem škôl: Chocholná-Velčice, Kálnica, Mníchova Lehota, Neporadza, Selec, Skalka nad Váhom, Veľká Hradná. Súťaž mala dve kategórie – poéziu a prózu. Žiačky: Martinka Petriková (4. trieda) a Hanka Hostačná (3. trieda) nás vzorne reprezentovali. Poďakovanie patrí aj starostovi obce, ktorý sa tohto podujatia zúčastnil.

V marci sme sa pripravovali na Veľkú noc. Maľovali sme nielen kraslice. Pán školník vymaľoval šatňu, školský klub a do šatne nainštaloval nové lavičky. Vynovené priestory sa nám páčia. Postupne sa budeme snažiť skrášliť interiér školy, vítaná bude pomoc zo strany rodičov. Spoznávanie zvykov a tradícií Veľkej noci, veľkonočné pozdravy a veľa krásnych výtvorov, ale aj veľkonočné prázdniny – taký bol marec.

Tento rok sa prvýkrát uskutočnil zápis do 1. ročníka až v apríli. Dňa 11. 4. sme privítali v škole budúcich prvákov. Prejavili grafomotorické zručnosti, poznali farby, geometrické tvary, vedeli určiť počet predmetov, poznali niektoré písmená. Odmenili sme ich darčekom, ktoré naši žiaci pripravili na hodinách pracovného vyučovania, výtvarnej výchovy, v školskom klube a na krúžku. Do 1. ročníka sú zapísaní 4 chlapci. 15. apríla sme sa zapojili do Dňa narcisov. Je to už tradícia, že spolu so ZŠ v Trenčianskom Jastrabí sa spájame v boji proti rakovine, aby sme nielen my, školáci, ale aj občania obce podporili tých, ktorí každý deň zvädzajú boj s ťažkou chorobou.

Apríl je mesiac lesov a každoročne si pripomíname Deň Zeme (22. 4.). Ani tento rok to nebude inak. Určite pôjdeme na kyselku, kde v rámci environmentálnej výchovy vyčistíme okolie.

Do konca školského roka nám zostáva už len niekoľko týždňov. S prichádzajúcimi slnečnými dňami sa učenie stáva náročnejším. Máme pred sebou nielen školské povinnosti, ale aj zaujímavé akcie. Nezapúdame ani na naše mamy, ktoré majú druhú májovú nedeľu sviatok. My to

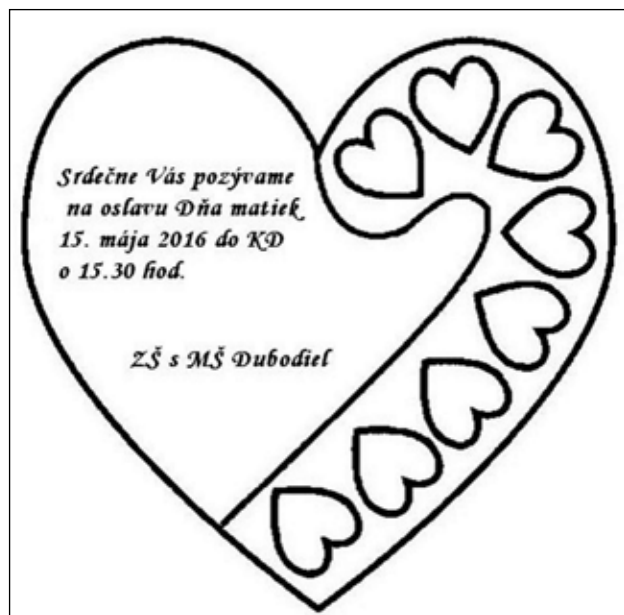

oslovíme o týždeň neskôr. Už teraz sa zodpovedne pripravujeme. Veríme, že naše vystúpenie urobí radosť všetkým, nielen mamičkám. V programe vystúpia deti materskej školy a žiaci základnej školy pod vedením pani učiteľiek.

V júni zorganizuje základná škola Olympiádu málotriednych škôl. Privítame u nás žiakov zo ZŠ Bobot, Neporadza a Veľká Hradná. Predpokladaný dátum je 1. júna na Deň detí. Rozhodujúca bude naša snaha zabojsť o víťazstvo. A ako hovorí ľudová múdrosť: „Odvážnemu šťastie praje.“ A potom nás čaká školský výlet a vysvedčenie.

V tomto roku si pripomenieme 50. výročie otvorenia Základnej školy v Dubodiele. Už teraz sa pripravujeme, ako dôstojne oslaviť toto výročie, keď sa 3. septembra 1966 prvýkrát otvorili brány novej školy.

Mgr. A. Malecová

..... ŠKOLSKÝ PLES – JUBILEJNÝ 20. ROČNÍK

Jednou z akcií, ktoré každoročne Základná škola s materskou školou v Dubodiele organizuje, je školský ples. Tento ples bol však výnimočný, pretože to bol jubilejný 20. ročník.

Sme veľmi radi, že náš ples je obľúbenou a vyhľadávanou spoločenskou udalosťou už celých dvadsať rokov rokov.

O tom, že toto podujatie sa teší vašej veľkej priazni, svedčila skutočnosť, že sa ho zúčastnilo 150 hostí. Prítomnosť dám v krásnych róbach, pánov v oblekoch a výborná priateľská atmosféra, zábava, aj vynikajúca nálada v príjemnom prostredí kultúrneho domu sú vizitkou, že podujatie má vždy výbornú úroveň.

Na začiatku zatancovala tanečná dvojica z Trenčína MS Dance tri spoločenské a dva latinsko-americké tance. Hudobná skupina Baroni sa postarala o skvelú zábavu. Nechýbala výborná večera a samozrejme tombola.

Dovoľte mi poďakovať sa všetkým, ktorí svojou účasťou podporili našu základnú a materskú školu.

Vďaka patrí aj sponzorom, poskytujúcim ceny do tomboly, zamestnancom a rodičom, ktorí sa na organizácii spolupodieľali.

A takto vyzerala pred dvadsiatimi rokmi vstupenka na ples:

Mgr. A. Malecová

AKO SA ŽIJE NAŠIM DVOJČATÁM (POKRAČOVANIE)

Mária a Marta Ďurechové sú ďalšie dvojčky, ktoré boli ochotné vyrozprávať svoj príbeh.

Narodili sa 15. mája 1951 v nemocnici v Trenčíne. Mamu Margitu, rodenú Obstovú, tam v tom čase dovezli konským povozom. Vedela, že čaká dvojčky, preto rodila v nemocnici a nie doma, ako to vtedy bolo bežné. Prvá prišla na svet Mária, Marta až po polhodine. V nemocnici vtedy pracovali aj rehoľné sestričky. Bábätká boli veľmi maličké, preto ich krstili hneď 18. mája v nemocničnej kaplnke. Mária si rada spomína, ako im rozprávali, že v deň krstu bolo veľmi teplo, obliekli im biele košieľky s vyšívaným golierom a tmavé vlásky naolejovali a vyčesali na kohútika. Marte bol krstným otcom Peter Doktor, mamin bratranec (písala som o ňom v decembrovom čísle novin). Otec František bol doma s dvoma staršími deťmi. Najstaršia bola Jožka, mala už deväť rokov, brat František mal šesť rokov. Otec zomrel, keď mali tri roky, preto sa ich spomienky spájajú s mamou a s tetkou, babkinou sestrou Katarínou, ktorú volali Kačka. Bola vydatá za Uhera, nemali vlastné deti, preto rada pomáhala s dvojčkami. Mama dvojčiek chodila na sezónne práce na Moravu do Pasohlávk. Vtedy boli deti rozdelené a bývali u Ďurechových a Obstových babky. Keď mali šesť rokov, presťahovali sa do nového domu oproti ihrisku. Mama stále pracovala. Už nechodila mimo obce, ale sa zamestnala pri vysádzaní stromčekov v lese, neskôr na miestnom roľníckom družstve. Potom dlhé roky prala a zašivala dresy futbalistom, nakoľko po vybudovaní ihriska v dolnom konci obce v r. 1946 sa futbalisti až do vybudovania šatní v r. 1970 prezliekali v komore jej rodinného domu a umývali sa pri studni na dvore.

Dievčatá boli jednovaječné dvojčky, preto boli veľmi podobné. Ich podobnosť trvá dodnes. Celé detstvo ich obliekali rovnako, aj doplnky mali rovnaké. Aby si ich poznali, Marta si na všetko oblečenie už ako väčšia vyšila krížiky a označené mala aj topánky, kabelky, peňaženku. Rovnako sa každý deň obliekali až do Martinej svadby. Aj neskôr si kúpili rovnaké veci a tak je to doteraz, majú niekoľko rovnakých kúsokov oblečenia. V škole ich tiež nevedeli rozoznať, mylili si ich nielen spolužiaci, ale aj učitelia. Učili sa veľmi dobre. Marta bola v slovenskom jazyku, v diktátoch a slohoch lepšia, preto mala Mária snahu odpisovať. Keď si ale posúvali papiere v lavici, pretože sedeli spolu, učiteľ, pán Mikušinec to už nevydržal, lebo ich nerozoznal, nesmeli se-

dieť na jeho hodinách spolu, ale každá v inej lavici a rade. Písmo nemali rovnaké, Marta písala drobnejšie tvary. Stalo sa, že im dal na slohu každej inú tému. Dobré spomienky majú aj na pána Poštrka, ktorý hral na hudobnej výchove na husle a chcel, aby spievali. Mária priznáva, že nevedela spievať. Na p. riaditeľa Hromníka si spomína, ako na celú triedu zvolal: „Ďurky, mama ide do obchodu,“ keď počul cez otvorené okno, ako sa rozpráva s inými ženami na ulici. Triedy boli vtedy dve v terajších priestoroch krčmy a Allpresa. Prezývku ich oslovovali učitelia aj spolužiaci. Veľmi ich zaujímala fyzika a chémia, mali jednotky, a preto ich p. Kšiňanová odporúčala na chemickú priemyslovku do Kroměříža. Už mali odoslané aj prihlášky. Lenže mama bolo ľúto, že budú tak ďaleko z domu, preto s tým nesúhlasila. Tak sa dostali na Odevnú učňovskú školu do Trenčína, bývali na internáte ešte s ďalšími dvojčkami Annou a Máriou. S Annou sú ešte v kontakte. Nakoľko boli polosiroty, mama nemusela platiť za internát. Po prvom roku na učňovke mohli presúpiť na odevnú priemyslovku, ale už by museli dochádzať, preto sa rozhodli zostať na učňovke. Plány, že po skončení učňovky si dorobia maturitu, sa rozplynuli. Pomáhali mame pri praní dresov.

Po vyučení sa zamestnali v Odevných závodoch Trenčín. Mária šila nohavice a Marta saká. Pracovali na dve zmeny. Aby mohli byť spolu, našli si chvíľku aj cez prestávku v práci, keď prešli o poschodie za sebou. Od malička ich bavilo obliekať a šiť bábikám. Na iné hračky z detstva si veľmi nespomína. Ako deti chodili pásť husi a tam sa realizovali šitím aj pre bábiky ostatných dievčat. Ušili všetko, od spodného oblečenia až po kabáty a my mladšie sme mohli iba obdivovať ich talent, zručnosť a precíznosť. Ručné práce, háčkovanie, štrikovanie, vyšívanie boli ich najobľúbenejšie činnosti. Veď už ako 14-ročné si vedeli ušiť blúzky. V šití pokračovali aj po príchode z práce, ale viac Marta, Mária radšej varila, nakupovala, upratovala. Mária tvrdí, že Marta bola v práci pedantnejšia.

Marta sa vydávala presne v deň svojich 25. narodenín. S manželom Stanislavom Vančom majú dvoch dospelých synov, bývajú v Trenčíne. Až do odchodu do dôchodku pracovala v Odevne Trenčín. Mária sa vydávala nasledujúci rok v januári za Milana Hromníka. Nemali deti, preto odchádzala do dôchodku neskôr ako sestra, ale pretože OZ skončili činnosť, musela hľadať novú možnosť zamestnania. Tú našla

ako členka SBS a pracovala v strážnej službe ešte sedem rokov. Aj v novej práci si zvykla a bola spokojná. Aj napriek tomu, že Marta býva v Trenčíne, je so sestrou v kontakte každý deň aspoň telefonicky, ak je príležitosť, stretnú sa. To, že sú na seba veľmi citovo naviazané, dokladá poznámkou, že ich trápia aj rovnaké choroby. Ako zaujímavosť Mária dodáva, že už od narodenia bola o dva centimetre vyššia ako Marta, a to pretrvalo. Majú veľmi dobré vzťahy aj so staršími súrodencami, ktorí im možno v detstve aj chýbali, pretože bývali na internátoch. Sestra Jožka bola v Partizánskom a brat sa učil v Kyjove a potom pracoval v Nemšovej. Ale keďže boli dve, nemalo kedy im byť smutno

Takto mi vyrozprávala spomienky staršia z dvojčiek, pani

Mária Hromníková. Marta a Mária v máji oslávia krásne životné jubileum. Prajeme im do ďalších rokov veľa zdravia a radosti z každého prežitého dňa, veľa lásky a spokojný život v kruhu rodiny a priateľov.

V tejto rodine sa narodili viaceré dvojčky, všetko z matkovej strany. Sestra Jozefína Petříková (Karolíň) mala dvojčky Ľudku a Antona. Sestra Anna Chrenková bola babkou dvojčiek, ktoré má syn František – Juraja a Jaroslava. Brat Štefan Obst bol dedkom dvojčiek, ktoré má syn Peter – Alžbetu a Kristínu. V príbuzenskom vzťahu boli aj Peter a Mária Doktorovci, opísaní v predchádzajúcom čísle, Ďurechových babka pochádzala z rodiny Doktorovej.

Mgr. L. Šťastná

..... VÝROČIA V ROKU 2016

1926 založenie dobrovoľného hasičského zboru
1946 výstavba futbalového ihriska s rozmermi 70 x 36 metrov na Pažitiah
1966 otvorená nová budova školy a 2-bytová školská bytovka
1966 vyasfaltovaná cesta cez dedinu a generálna oprava cesty do Trenčianskeho Jastrabia
1986 výstavba sušičky liečivých rastlín na JRD, pestoval sa harmanček, rekultivácia pasienkov na Tamanke
1996 Podľa Dr. Jána Lukačku, CSc., si mohla obec pripomenúť 600. výročie prvej písomnej zmienky. Pri štúdiu materiálov v rámci kandidátskej práce sa zaoberal aj širším okolím Bánoviec a narazil na údaj z roku 1396. Píše, že: „Spomínaný údaj je veľmi stručný a v listine Nitrianskej kapituly sa uvádza, že predstúpil pred ňu šľachtic Michal, syn Petra z Dubodielu (de Dubudiel), inak bývajúci aj v Diviackej doline a aj v mene synov Juraja, Mateja a Jána dal do zálohu akési oráčiny v Kostolnej Vsi na Nitrici. Originál listiny sa nachádza v Archíve Maďarskej akadémie vied v Budapešti. Samotný fakt vlastníctva obce jednou z vetiev starobylého rodu Diviackovcov je veľmi zaujímavý a zrejme siaha až do včasnostredovekého obdobia (12.–13. stor.). O tom, že táto vetva vlastnila Dubodiel, (respektíve jeho časť) aj v nasledujúcom období, existuje ďalší údaj z roku 1424, keď sa spomína Juraj, syn Michala z Dubodie-lu (de Dubodel). V tom čase sa súdil so šľachticmi z Livinej o veno patriace jeho sestre.“

2006 prezentácia publikácie autorov M. Ďurčo a A. Mikula Obec Dubodiel – dejiny od najstarších čias po súčasnosť

Pred 20 rokmi sa uskutočnilo:

- 12. 1.** otvorenie stálej expozície historického a kultúrneho dedičstva obce Dubodiel v priestoroch ZŠ
- 16. 2.** prvý školský ples
- 13. 7.** stretnutie bývalých hráčov futbalu, 50 rokov od vybudovania futbalového ihriska na Pažitiah
- 31. 8.** slávnostné vyhlásenie Trenčianskeho kraja – zavŕšenie reformy územného a správneho členenia SR
- 13. 2.** otvorenie prevádzky SNACK BAR – Ivan Rezný
- 25. 5.** otvorenie prevádzky Bistro Janka – zmrzlina a občerstvenie, Igor Fargaš
- 27. – 30. 9.** SSC Trenčín prevádzkala opravu cesty na Veľkú Hradnú
 - začala sa príprava jednotného a úplného spracovania registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území obce
 - na okresnej konferencii pri príležitosti 70. výročia založenia stolného tenisu na Slovensku bol za dlhoročné vedenie stolného tenisu v obci ocenený striebornou medailou František Reháč
 - ku Dňu všetkých svätých bol v dolnom konci obce pôvodný starý kríž nahradený novým, ktorý zhotovili Štefan Országh, Pavol Malec, František Doktor

Mgr. L. Šťastná

DOBROVOLNÝ HASIČSKÝ ZBOR DUBODIEL

Vážení spoluobčania, pri príležitosti 90. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru by som vám chcel v krátkosti pripomenúť jeho históriu, v ktorej to naši hasiči nemali ľahké, a nemajú to veru jednoduché ani v súčasnosti.

V roku 1926 Ministerstvo vnútra ČSR vydalo výnos č. 51723/26 o zriadení Dobrovoľného hasičského zboru v obci Dubodiel. Pri jeho vzniku stáli títo členovia: Peter Malec (Krajčírových) – veliteľ, Ján Malec (Zigových) – zástupca veliteľa, Peter Doktor (Smolkech) – gazda, Ján Petřík (Zigových) – trubač a ostatní. Obec zabezpečila výstroj a hasičskú techniku, ktorá bola uskladnená v drevenej šope pri poplašnej zvonici. Pri tréningoch a prípadných zásahoch využívali miestny potok, ktorý mal na rôznych miestach húčáky s dostatočným množstvom vody.

V roku 1937 sa podarilo kúpiť motorovú striekačku, ktorú obsluhoval Aladár Cimprich. DHZ si v tom čase mimoriadne vážili, pre občanov obce organizoval rôzne kultúrne a cirkevné podujatia (divadelná činnosť, tanečné zábavy, procesie, baldachýnové sprievody a prevažná časť členov bola členmi dychovej kapely).

V roku 1952 bol DHZ rozpustený a nahradený Dobrovoľným požiarnym zborom s novými členmi: Cyril Mikula – predseda, Anton Petřík (Štubrikových) – zástupca veliteľa, František Červený – pokladník, Ján Malec – tajomník, Peter Kopecký – hospodár, Aladár Cimprich – strojník, Ján Petřík (Zigových) – trubač a ďalší.

Od OV ČSZPO získali požiarny voz Tatra 805 – kaliber striekačky 16, ktorý umiestnili do zrekonštruovaných priestorov pod urbárskou budovou miestneho pivovaru. V roku 1960 bola obec začlenená do okresu Trenčín, DHZ malo nové vedenie: František Kopecký – predseda, Ladislav Malec – veliteľ. V roku 1973 prevzal funkciu predsedu Anton Malec do roku 1981, kde došlo k významným zmenám v zložení nového výboru: Ladislav Malec – veliteľ, Anton Malec (Klainerových) – predseda. Zároveň sa presťahovali do budovy nového obecného úradu, kde dostali k dispozícii

nové vozidlo Avia DVS 12 s plnou výbavou a striekačkou PS-12, ktoré, mimochodom, slúži miestnym hasičom až dodnes. V roku 1986 sa stal predsedom Vladimír Petřík, veliteľom Ján Trnčák, tajomníčka Katarína Malecová. V roku 1990 prebral funkciu predsedu Ján Trnčák. Pod jeho vedením DHZ dosahoval mimoriadne úspechy v rôznych súťažiach mužov, dorastencov a žien. Získali rôzne ocenenia a vyznamenania.

Dňa 1. 4. 2000 došlo k premenovaniu Zväzu požiarinej ochrany na Obecný hasičský zbor. Vplyvom krízy v celej SR a nezájmu štátu poskytovať finančné prostriedky sa dostala organizácia DHZ do značnej krízy, čo smerovalo takmer až k jej zániku. Zásluhou dnes už bývalej starostky Boženy Richtárechovej a pár verným členom sa však podarilo zachrániť budúcnosť DHZ, ktorá sa začala rozvíjať a dovoľm si tvrdiť, že v dnešnej dobe je už plne funkčná a naďalej

prípravená slúžiť občanom obce. S podporou starostu obce Antona Prechádzku, poslancov miestneho zastupiteľstva, urbárskeho spoločenstva, sponzora Jozefa Solčana a dotáciou DPO SR sa podarilo vybaviť miestnu jednotku DHZ novým oblečením, zásahovými oblekmi, prilbami, hadicovou technikou a pod. Tento rok by mala pribudnúť nová striekačka PS-12, ktorá stála nemalé finančné prostriedky.

Chcem sa srdečne poďakovať všetkým, ktorí pomohli rozvoju miestneho dobrovoľného hasičského zboru. Ak som niekoho nespomenul, nech mi to nemá za zlé, nakoľko až tak dôkladne nepoznám históriu našej obce.

Súčasný výbor DHZ: *Vladimír Mrocek* – predseda • *Michal Petřík* – veliteľ • *Ľuboš Jasnický* – preventívny technik • *Peter Judiny* – tajomník • *Jana Richtárechová* – pokladníčka • *Lukáš Mucha, Andrej Valko* – strojnici • *Peter Kúdela* – revízor • *Alena Mroceková* – referentka žien.

Z ČINNOSTI DHZ V ROKU 2015

- Inventarizácia techniky.
- Výročná členská schôdza v KD – udeľovanie povýšenia hodností.
- Hasičský výstup na Inovec.
- Relaxačný pobyt v masážnom stredisku v Trenčíne na Juhu. Zabezpečené a financované sponzorsky.
- Brigáda na hasičskej zbrojnici.
- DHZ Dubodiel oficiálne preradené v rámci celoplošného rozdelenia z kategórie C do B.
- Usporiadanie diskotéky v kultúrnom dome.
- Brigáda. Čistenie potoka po výrube stromov a zber odpadkov pod Kopánkou.
- 26. 4. 2015 – prvý tréning v roku 2015.
- Chystanie a stavenie mája.
- Zakúpenie nových tričiek, polokošiel a šiltoviek.
- Okresná súťaž v Neporadzi.
- Účasť na hasičskej výstave Fireco v Trenčíne.
- Stráž na birmovke.
- Nočná hasičská súťaž v Motešiciach.
- Deň detí v škole, ukážka hasičskej techniky a zásahu.
- Brigáda. Čistenie pivničných priestorov pod krčmou

- a čistenie starej kotolne pod Allpressom.
- Vytvorenie facebookovej stránky DHZ Dubodiel.
- Výpomoc OcÚ pri chystaní 1. ročníka festivalu Vinohrátky.
- Prvá súťaž ženského družstva na nočnej súťaži Šišov.
- Nočná súťaž v Ruskovciach.
- Denná súťaž v Trenčianskych Stankovciach, mužské aj ženské družstvo získalo 2. miesto.
- Výjazd k požiaru, horela lúka pri Potôčkoch.
- Nočná hasičská súťaž vo Veľkých Chlievanoch.
- Oprava vešiaka na hadice.
- Taktické cvičenie okrsku na Dubodiele, simulovanie lesného požiaru nad obcou.
- Účasť na prvom medzinárodnom zraze hasičských Ávií na Kysuciach.
- Brigáda. Oplocovanie vodného zdroja Bátorky.
- Školenie pre veliteľov, zúčastnil sa Michal Petřík.
- Preventívna kontrola požiarineho zabezpečenia obytných budov a prevádzok v obci.
- Brigáda. Čistenie malého vodojemu.
- Pravidelné kosenie ihriska za obecnými bytovkami.
- Zakúpenie novej hasičskej techniky ako prúdnice, hadice atď.
- Rok 2016 – usporiadanie diskotéky v kultúrnom dome.

Vladimír Mrocek, predseda DHZ

Vážení občania, aj vy sa môžete podieľať na tvorbe obecných novín – Listov. Uvítali by sme vaše príspevky, nápady, postrehy, tipy na zaujímavých alebo niečím výnimočných ľudí v našej obci, alebo môžete v novinách prezentovať vašu literárnu tvorbu – poéziu, prózu a pod.

Vaše príspevky zasielajte buď poštou, alebo mailom na adresu: obecnyurad@dubodiel.sk, alebo ich môžete priniesť aj osobne na obecný úrad, alebo Ludmile Šťastnej, Dubodiel 234.

Vaša Redakčná rada

JUMPING je cvičenie, ktoré zlepšuje fyzickú a psychickú kondíciu jednoduchým a zábavným spôsobom.

Cítite sa vyčerpaní a unavení z celého dňa? Jumping odstráni vaše problémy.

Prečo ísť na jumping?

- je zábavný
- cvičenie v aeróbnom pásme spaľuje tuky
- cviky posilnia všetky svalové skupiny a partie
- chráni chrbticu a kĺby
- napomáha problémom s inkontinenciou
- zvyšuje obeh lymfatického systému a znižuje hladinu cholesterolu
- zvyšuje vitálnu kapacitu pľúc
- cvičí sa pri motivujúcej a podmanivej hudbe.

Touto cestou vás chcem pozvať na hodiny jumpu a podporiť jednu zo športových aktivít v Dubodiele.

Cvičí sa podľa záujmu a počtu cvičeníek:

Pondelok 18.30 h

Streda 18.30 h

Piatok 18.30 h

Kontakt: 0911 333 229 • Teší sa na vás Jana Malecová

PILATES je špecifické cvičenie zamerané na pomalú aktiváciu uvoľnenia a natiahnutia svalov.

Prospera nielen fyzickej, ale aj psychickej stránke človeka. Bolesť chrbta môžu spočívať v oslabených alebo skrátených svaloch. Príčinou je zlé držanie tela pri chôdzi alebo pri práci.

Cvičenie je zamerané na panvové dno. Panva je korunou celého tela. Ak nie je zdravá, nie je zdravá chrbtica a nie sú zdravé vnútorné orgány tela. Vtedy vznikajú zdravotné problémy.

Pri cvičení pilatesu dochádza k zlepšeniu svalov, nervov, stavcov a medzistavcových platničiek.

Pozývam vás na moje cvičenie

vždy v utorok a štvrtok o 18.30 h

v ZŠ Dubodiel.

Cvičí sa naboso. Cvičenie zvládne každý (je vekovo neobmedzené).

Kontakt: 0911 860 485

Teší sa na vás Eva Kopecká

Spoločenská rubrika k 31. 12. 2015

Počet obyvateľov: 956
Mužov: 470
Žien: 486
Priemerný vek občanov: 40,3

Narodení:

Tomáš Mucha č. 1
Michaela Masaryková 148
Matias Kováč 178
Samuel Ďurech 271
Lea Hostačná 369
Laura Šaturová 402
Romana Šaturová 402

Priťahovaní:

Ľubomír Linhart
Andrej Bulko
Ladislav Danáč
Martina Petříková
Mária Janegová

č. 6
15
122
249
422

Odstahovaní:

Miroslav Ožvalda
Milan Hoferik
Nora Piláthyová
Peter Šatura
Zuzana Hudecová
Marek Pásztor
Veronika Šikudová

č. 20
39
60
105
116
189
351

Zomrelí:

Anton Kamenec č. 120
Milan Malec 244
Anna Petříková 89
Pavel Kováč 215
Jozefína Jasnická 134
Ladislav Doktor 106
Ondrej Petřík 45
Ján Országh 247
Bernardína Petříková 198
Elena Hostačná 232
Štefan Obst 227

Sobáš uzatvorili:

Peter Šikuda a Veronika Chorvátová
Michal Jánošík a Soňa Petříková

Jubilanti:

50-roční:
František Janík č. 22
Ing. Dana Jasnická 32
Stanislav Valko 50
Ľudmila Petříková 73
Peter Havier 113
Angela Žáčiková 123
Dušan Masár 222
Darina Kováčová 235
Mária Balážová 240
Vladimír Valko 299
Jana Chrenková 300
Mgr. Anton Prechádzka 334
Vladimír Petřík 349
Emília Judinyová 354

60-roční:
Elena Obstová 356
Stanislav Judiny 390
Zuzana Druková 422
Ľudmila Malecová 422

60-roční:
Anton Kyselica
Jozef Ďurčo č. 48
Mária Doktorová 53
Ján Šagát 68
Emília Šaturová 105
Ľudmila Kopecká 143
Viktor Judiny 175
Pavol Šatura 193
Michal Červený 295
Danuška Chlupová 391

70-roční:

Viliam Hostačný č. 93
Jozef Hostačný 166
Eva Fargašová 168
Mária Malecová 252
Milan Ďurech 258
Margita Petříková 339
Milan Laššo 342

80-roční:

Ľudmila Doktorová č. 138
Mária Országhová 283
Irma Judinyová 329

90-ročná:

Jozefína Jasnická č. 134

Striebornú svadbu oslávili:

Pavol a Ľudmila Kopeckí
Dušan a Lenka Masároví
Anton a Ingrid Prechádzkovi
Ľubomír a Janka Prechádzkovi
Bohuš a Darina Valkovi

Zlatú svadbu oslávili:

Ján a Anna Petříkovi
Viliam a Mária Petříkovi

Jitka Petříková, matrikárika

LISTY • Vydáva: Obec Dubodiel, 912 23 Dubodiel č. 33 • IČO: 00311537 • e-mail: obecnyurad@dubodiel.sk

• www.dubodiel.sk • Redakčná rada: Mgr. Ľudmila Šťastná, Mgr. Anton Prechádzka, Jitka Petříková •

• Tlač: T-expres Trenčín • EV 5191/15 • ISSN 1339-9209 • Periodicita vydávania: 2x ročne

• Náklad: 300 výtlačkov • Vydané 9. mája 2016